

Plantering af fruktträd.

Holmsten, O F

12 H Br.

Plantering af fruktträd.

Hvad först läget, där fruktträden skola planteras, beträffar, bör hälst väljas ett sådant, som är skyddadt för de skarpaste vindarne, isynnerhet de nordliga. Bäst trifvas träden å platser, som i norr äro skyddade genom större träd, hus, höjd eller annat samt därjämte slutta något mot söder, sydost eller sydväst. Jorden får ej vara för grund, helst omkring 0,5 eller 0,6 meter, samt, om den lider af bottensyra, väl afdikad, hvartill stendiken äro lämpligast. Är matjordslagret tunnt, men alfven genomsläpplig, bör för hvarje träd grävas en grop af omkring 2 meters vidd och 0,8 à 1 meters djup. Gropen fylles sedan med bättre jord, som uppblandas med gödsel och kalkgrus, om tillgång till sådant finnes. Gödseln lägges isynnerhet i de understa jordlagren; närmare ytan lägges mindre med gödsel, emedan de unga rötterna ej fördraga densamma förr, än den är alldeles förmultnad. Jorden upplägges minst 15—20 cm. öfver marken,

1901

Kungl. biblioteket

0 0000 000020709

på det att trädet, då jorden hunnit sätta sig, ej må komma för djupt. Vid ogenomsläpplig alf gräfvess däremot inga gropar, emedan dessa, om läget ej är alldeles torrt, snart skulle blifva fyllda med grundvatten och därigenom inom kort förorsaka trädets död. I stället göres en s. k. jordkupa, d. v. s. platsen, där trädet skall stå, påfylls till 30 cm. höjd och 2 meters bredd med god jord samt gödsel, som bör vara brunnen, och kalkgrus. Den påförda jorden blandas sedan med det underliggande jordlagret ända ned till alfven. I denna kupa planteras sedan träden, hvarvid de komma att stå så godt som ofvanpå marken.

Vid själfva planteringen iakttages först, att körsbären planteras på den torraste och magraste platsen, därefter äppleträden samt å fuktigaste platsen päron och plummon. Träden få ej sättas djupare, än de stått i trädskolan. Skadade rötter afskäras jämnt med en skarp knif; kronan beskäres däremot ej. Rötterna utbredas jämnt åt alla sidor, och fin jord, hvari ej obrunnen gödsel får finnas, fylles väl emellan desamma, hvarefter jorden helt lätt tillpackas. Företages planteringen på våren eller tidigt på hösten, vattnas träden omedelbart efter planteringen. Vid sen höstplantering behöfves däremot ej vattnas. Före planteringen nedsättes en stör midt i gropen, hvarvid trädet sedan bindes, dock ej hårdare, än att det kan följa med jorden, då denna sätter sig. Efter planteringen är det fördelaktigt att täcka jorden omkring träden med ett 5 cm. lager af brunnen

gödsel eller torfmull, hvarigenom fuktigheten i jorden bibehålles och vattning således ej så ofta blir nödvändig. Första året böra dock träden några gånger under sommaren erhålla vatten, hvarvid iakttages, att jorden, så långt rötterna gå, blir genomvattnad.

Hvad afståndet mellan träden beträffar, böra äpple-, päron- och sötkörsbärsträden planteras på ett afstånd af 8—9 meter, hvaremot plummon-, klarbärs- och surkörsbärsträden planteras endast 3—4 meter från hvarandra. Planteras dvergträd af äpple och päron, sättas äfven dessa på 3—4 meters afstånd från hvarandra.

Trädens vidare skötsel inskränker sig till att bortskära grenar, som växa inåt kronan eller sitta för tätt; att en och annan gång gödsla träden, hvarvid gödseln ej, som så allmänt brukas, lägges endast omkring stammen, där inga sugrötter finnas, utan under kronan, ungefär så långt grenarne räcka. Att en och annan gång kalka jorden under träden är mycket fördelaktigt. Mossa och lafvar afskrapas med en styf borste eller skrapa. Efter afskrapningen bestrykas stammen och de större grenarne med kalkvatten, hvari blandats litet halmfri kogödsel.

Vill man skydda sina träd för frostfjärlen, hvilken är orsak till att frukten blir maskstungen, bindes i början af September en halmkrans omkring stammen på äpple- och päronträden. Kransarne bestrykas med trätjära. Bestrykningen förnyas en och annan gång, så att tjäran ständigt förblir klibbig. I December borttagas kransarne.

Därjämte iakttages:

att de unga träden under torra somrar grundligt vattnas en eller två gånger;

att stammar och grenar noga aktas för stötar och skafningar;

att stören, vid hvilken trädet är bundet, ej skafver barken;

att skott, som uppkomma från roten, genast borttagas; samt

att frukten ej skakas ned från träden, utan plockas samt därefter aktas för stötar.

O. F. Holmsten.

Länsträdgårdsmästare.

